

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0121 van 28 september 2011
in de zaak 1011/0028/SA/3/0025

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Eric VAN DER MUSSELE en Yolanda VANDEN BOSCH
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Stoopstraat 1, bus 10
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

bijgestaan door:
mevrouw Ellen VAN MEENSEL

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Stijn RAEYMAEKERS
kantoor houdende te 2270 Herenthout, Bouwelse Steenweg 80

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 19 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 24 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 6 april 2010 deels ingewilligd.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 6 april 2010 wordt bevestigd, zij het onder de bijkomende voorwaarde dat de ruimte voor de opslag van teelaarde en aanvulgrond in geen geval gebruikt mag worden voor de opslag van steenpuin en dergelijke, afkomstig van grondwerken.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomenende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 februari 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eric VAN DER MUSSELE die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Stijn RAEMAËCKERS die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 17 december 2010 en op 24 december 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 20 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 23 juli 2008 dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor een overslagplaats voor opvulgrond en teelaarde.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg weigert de stedenbouwkundige vergunning op 2 december 2008.

Op 8 december 2009 wordt er een proces-verbaal opgesteld waarbij de onmiddellijke stopzetting van de werken, met name het opslaan van grond, wordt bevolen.

Op 30 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg opnieuw een

aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “een overslagplaats voor opvulgrond en teelaarde”. De overslagplaats betreft meer specifiek in volume variërende hopen, met een gezamenlijk maximum van 9.900m³, maar elk met een maximale hoogte van 8m00: teelaarde (zand-leem), compost, zand, zavel en champignonmest, gelegen links van de bestaande loods.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in agrarisch gebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 januari 2010 tot 12 februari 2010, worden drie bezwaarschriften ingediend, waaronder door de huidige verzoekende partij. De bezwaren hebben onder andere betrekking op de grootte van de overslagplaats, de verkeersoverlast, de aantasting van het landschappelijk uitzicht en de niet-para-agrarische activiteiten van de aanvrager.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling verleent op 9 februari 2010 volgend voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

Na bijkomend onderzoek verstrekt de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling een voorwaardelijk gunstig advies voor de opslag van opvulgrond en teelaarde in functie van kweek van graszaden.

- *De aanvulgrond en teelaarde is deels in functie van aanvullingen van de velden van 3 à 4 oogsten graszoden alsmede voor het aanbrengen van een optimale ondergrond bij het aanbrengen en plaatsen van graszoden bij het cliënteel.*
- *De maximale capaciteit van teelaarde, compost, zand, zavel en champignonmest moet beperkt blijven tot maximaal 9900m³.*
- *Om de visuele hinder in het open landschap te beperken dient de maximale hoogte van de grondopslag beperkt te blijven tot 8m zodat de grondopslag onder de nokhoogte blijft van de woning van de aanvrager en de nokhoogte van de vergunde magazijnen.*

...”

De technische dienst van de gemeente Heist-op-den-Berg verleent op 10 februari 2010 een gunstig advies.

Op 23 februari 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg het volgende standpunt in:

“ ...

Overwegende dat de heer [REDACTED] een graszodenkwekerij uitbaat met daaraan gekoppeld renovatie en aanleg van sportvelden. De vroegere grondwerkactiviteiten worden afgebouwd.

Overwegende dat de Overslag betrekking heeft op teelaarde, compost, zand, zavel en champignonmest nodig voor de uitbating van de graszodenkwekerij (het terug opvullen van het terrein na 3 à 4 oogsten) en voor het plaatsen van de graszode bij het cliënteel;

Overwegende dat een maximum capaciteit van 9.900m³, volgens het advies van het Departement Landbouw en Visserij, verantwoord is voor de bestaande kwekerij;

Overwegende dat een groenscherm werd aangelegd conform punt 8. van de stedenbouwkundige vergunning van 14 februari 2006;

Overwegende dat 20 inlandse eiken werden aangeplant conform punt 9. van de stedenbouwkundige vergunning van 14 februari 2006;

Overwegende dat langs de openbare weg en de linker perceelsgrens een aarden berm werd aangelegd. Deze berm is het resultaat van stockage van overtollige grond bij het optrekken van de vergunde woning en is slechts tijdelijk. Deze berm dient zo spoedig mogelijk verwijderd te worden en mag geenszins een permanent karakter krijgen;

Overwegende dat de gronden gestockeerd zullen worden op minstens 9m van de linker perceelsgrens;

Overwegende dat de hoogte van de grondopslag beperkt dient te blijven tot 8 meter om op deze manier de visuele hinder in het open landschap te beperken. Hierdoor blijft de hoogte van de grondopslag onder de nokhoogte van de vergunde woningen en de magazijnen. De hopen opvulgrond en teelaarde liggen dicht bij de woningen en de magazijnen waardoor de visuele hinder van op de Heerweg gering is. De aangeplante groenschermen aan de linker en achterste perceelsgrens zullen in de toekomst eveneens de hopen aan het zicht onttrekken waardoor de aanvraag de ruimtelijke context niet in het gedrang brengt;

Overwegende dat de maximale opslagcapaciteit voor teelaarde, compost, zand, zavel en champignonmest beperkt dient te blijven tot 9.900m³;

Overwegende dat de ruimte voor opslag van teelaarde en aanvulgrond in geen geval gebruikt mag worden voor de opslag van steenpuin en dergelijke afkomstig van grondwerken, niet verbonden aan de para-agrarische activiteiten.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 1 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Ik sluit mij, gelet op de gegevens verstrekt door de gemeente aangaande voormeld dossier, aan bij de planologische en ruimtelijke motivering opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen en zijn gunstige beoordeling.

Ik maak mij ook de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen, zoals verwoord in zijn advies d.d. 23/02/2010 eigen. Uit het advies van het Departement Landbouw en Visserij- Duurzame Landbouwontwikkeling Antwerpen blijkt duidelijk dat het hier een volwaardig para-agrarisch bedrijf betreft.

Mijn advies voor de overslagplaats voor opvulgrond en teelaarde is dan ook gunstig onder de volgende voorwaarden:

- De opslag moet beperkt blijven tot de plaats en hoogtes, aangegeven op de plan.*
- Het groenscherm moet zodanig samengesteld zijn dat het zich tot een dicht zichtscherm kan ontwikkelen. Dit moet worden aangeplant in het eerstvolgende plantseizoen en moet doorlopend en op een vakkundige wijze onderhouden worden teneinde zijn afschermende functie optimaal te behouden.*

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg verleent op 6 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat de hoogte van de grondopslag beperkt dient te blijven tot 8m om op deze manier de visuele hinder in het open landschap te beperken; Hierdoor blijft de hoogte van de grondopslag onder de nokhoogte van de vergunde woning en de magazijnen. De hopen opvulgrond en teelaarde liggen dicht bij de woning en de magazijnen waardoor de visuele hinder van op de Heerweg gering is. De aangeplante groenschermen aan de linker en achterste perceelsgrens zullen in de toekomst eveneens de hopen aan het zicht te onttrekken waardoor de aanvraag de ruimtelijke context niet in het gedrang brengt;

Overwegende dat de maximale opslagcapaciteit voor teelaarde, compost, zand, zavel en champignonmest beperkt dient te blijven tot 9.900m³;

Overwegende dat de ruimte voor opslag van teelaarde en aanvulgrond in geen geval gebruikt mag worden voor de opslag van steenpuin en dergelijke afkomstig van grondwerken, niet verbonden aan de para-agrarische activiteiten;

Overwegende dat de geplande werken geen negatieve impact hebben op het straatbeeld en de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht

Overwegende dat het ontwerp rekening houdend met bovenstaande argumenteringen stedenbouwkundig aanvaardbaar is.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 6 mei 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn ongedateerd verslag adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep deels in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen met de volgende motivering:

“ ...

8. legaliteit

...

Toelichting

- *De gemeente meldt in haar advies dat het bedrijf van de heer [REDACTED] als hoofdactiviteit een graszodenkwekerij heeft. De functie van de aanleg en renovatie van sportvelden is hierbij een noodzakelijke nevenfunctie om het bedrijf rendabel te maken. De oorspronkelijke activiteit als grondwerker maakt nog slechts een fractie uit van de totale bedrijvigheid en wordt afgebouwd in functie van de graszodenkwekerij.*
- *Ook het departement Landbouw en Visserij- Duurzame landbouwontwikkeling Antwerpen heeft op 5 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies verleend over de aanvraag. Dit in tegenstelling tot een gelijkaardige aanvraag in 2008, waar de afdeling nog ongunstig advies verleende omdat zij toen van oordeel was dat de omvang en de capaciteit niet in verhouding stond tot de para-agrarische activiteit. In het aanvraagdossier zit een nota waarin verwezen wordt naar een onderhoud op 16 juni 2009 tussen de aanvrager en Marc Candries (departement Landbouw en Visserij- Duurzame landbouwontwikkeling). Naar aanleiding van de bijkomende informatie verleende voormeld departement een voorwaardelijk gunstig advies.*

- Bovendien oordeelde deputatie in 2005 (aanvraag op gelijkaardig perceel voor het oprichten van een woning en een loods)- op basis van een bijkomend advies van de provinciale cel plattelandsbeleid- dat de heer [REDACTED] wel degelijk para-agrarische activiteiten uitvoert.

9. Goede RO

- Integratie in de omgeving: groenscherm 5m00 op linker perceelsgrens en 3m00 breed op achterste perceelsgrens. Loods op rechter perceelsgrens en woning op voorste perceelsgrens met nokhoogte 9m00, daar waar opslag beperkt wordt tot 8m00 hoog
- Beperking tot 9.900m³: de aanvrager beschikt over 10ha graszode. Om de 10 maanden worden deze geoogst, met een diepte van 2cm. Dus elke 10 maanden wordt het veld met 2cm verlaagd. Omwille van economische redenen wordt de grond aangevuld na 3 à 4 oogsten. De opgeslagen grond wordt dus gebruikt voor het aanvullen van de grond tot het oorspronkelijke niveau. Verder wordt de opgeslagen grond ook gebruikt om de graszoden bij klanten te plaatsen (goede teelaarde en compost) of om ophogingen van tuinen te doen (zand). Op basis van deze gegevens is de gevraagde hoeveelheid opslag aanvaardbaar.
- Vervoersbewegingen: de geplande activiteiten gaan uiteraard gepaard met een aantal vervoersbewegingen. Het verkeer kadert in functie van een para-agrarische activiteit en kunnen dan ook aanvaard worden.
- Erfdienstbaarheid: beroepsindiener maakt melding van het feit dat er ter plaatse een erfdienstbaarheid non aedificandi ten voordeel van de heer [REDACTED] geldt. In de verkoopakte d.d. 30.03.1999 staat dat er geen bedrijfsgebouwen mogen opgericht worden binnen een straal van 100m van de woning met kadasternummer 66/n eigendom van de verkopers. Een opslagplaats van 8m00 hoog en 10.000m³ grond dient te worden beschouwd als ene bedrijfsgebouw. Erfdienstbaarheden zijn een burgerrechtelijke aangelegenheid en kunnen bijgevolg niet beoordeeld worden in het kader van een stedenbouwkundige vergunning.

10. voorstel tot beslissing

...

Om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de beroepsindiener, die meldt dat de opslag kader in functie van de bedrijvigheid in grondwerken, wordt als bijkomende voorwaarde opgelegd dat de ruimte voor de opslag van teelaarde en aanvulgrond in geen geval gebruikt mag worden voor de opslag van steenpuin en dergelijke afkomstig van grondwerken, niet verbonden aan para-agrarische activiteiten.

...”

Na de hoorzitting van 21 juni 2010, beslist de verwerende partij op 24 juni 2010 om het beroep deels in te willigen en het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg te bevestigen en met een bijkomende voorwaarde aan te vullen. Ze overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De gemeente meldt in haar advies dat het bedrijf van de heer [REDACTED] als hoofdactiviteit een graszodenkwekerij heeft. De functie van de aanleg en renovatie van sportvelden is hierbij een noodzakelijke nevenfunctie om het bedrijf rendabel te maken. De oorspronkelijke activiteit als grondwerker maakt nog slechts een fractie uit van de totale bedrijvigheid en wordt afgebouwd in functie van de graszodenkwekerij.

Ook het departement Landbouw en Visserij- Duurzame landbouwwontwikkeling Antwerpen heeft op 5 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies verleend over de aanvraag. Dit in tegenstelling tot een gelijkaardige aanvraag in 2008, waar de afdeling nog

ongunstig advies verleende omdat zij toen van oordeel was dat de omvang en de capaciteit niet in verhouding stond tot de para-agrarische activiteit.

In het aanvraagdossier zit een nota waarin verwezen wordt naar een onderhoud op 16 juni 2009 tussen de aanvrager en [REDACTED] (departement Landbouw en Visserij- Duurzame landbouwwontwikkeling). Naar aanleiding van de bijkomende informatie verleende voormeld departement een voorwaardelijk gunstig advies.

Op basis van voorgaande gegevens en rekening houdend met de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, gewijzigd via de omzendbrief dd. 25/01/2002 en 25/10/2002, kan geoordeeld worden dat de aanvraag kadert in functie van een para-agrarisch bedrijf. Bovendien oordeelde deputatie in 2005 (aanvraag op gelijkaardig perceel voor het oprichten van een woning en een loods)- op basis van een bijkomend advies van de provinciale cel plattelandsbeleid- dat de heer [REDACTED] wel degelijk para-agrarische activiteiten uitvoert.

De aanvraag is dan ook principieel in overstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag betreft het creëren van een overslagplaats voor opvulgrond en teelaarde...

Op betreffend perceel bevinden zich reeds een vergunde woning en twee vergunde loodsen. De opslagplaats wordt voorzien links van de bestaande loodsen en op minstens 9m00 van de linker perceelsgrens.

Op de linker perceelsgrens wordt een groenstrook van 5m00 voorzien en op de achterste perceelsgrens een groenscherm van 3m00 breed. Verder wordt de hoogte van de bergen beperkt tot 8m00, zodat de visuele impact om de omgeving beperkt blijft. De hoogte van de grondophoping blijft dan onder de nokhoogte van de woning en de loodsen.

Rekening houdend met voormelde gegevens kan geoordeeld worden dat de grondopslag voldoende geïntegreerd wordt in de omgeving.

In het aanvraagdossier wordt uitgelegd waarom een opslag van 9.900m³ noodzakelijk is. De aanvrager beschikt over 10ha graszode. Om de 10 maanden worden deze geoogst, met een diepte van 2cm. Dus elke 10 maanden wordt het veld met 2cm verlaagd. Omwille van economische redenen wordt de grond aangevuld na 3 à 4 oogsten. De opgeslagen grond wordt dus gebruikt voor het aanvullen van de grond tot het oorspronkelijke niveau. Verder wordt de opgeslagen grond ook gebruikt om de graszoden bij klanten te plaatsen (goede teelaarde en compost) of om ophogingen van tuinen te doen (zand). Op basis van deze gegeven is de gevraagde hoeveelheid opslag aanvaardbaar.

De geplande activiteiten gaan uiteraard gepaard met een aantal vervoersbewegingen. Het verkeer kadert in functie van een para-agrarisch activiteit en kunnen dan ook aanvaard worden.

De aanvraag kan dan ook aanvaard worden vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening. Om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de beroepsindieners, die meldt dat de opslag kader in functie van de bedrijvigheid in grondwerken, wordt als bijkomende voorwaarde opgelegd dat de ruimte voor de opslag van teelaarde en aanvulgrond in geen geval gebruikt mag worden voor de opslag van steenpuin en dergelijke afkomstig van grondwerken, niet verbonden aan para-agrarische activiteiten.

De beroepsindieners maakt melding van het feit dat er ter plaatse een erfdienstbaarheid non aedificandi ten voordeel van de heer [REDACTED] geldt. In de verkoopakte d.d. 30.03.1999 staat dat er geen bedrijfsgebouwen mogen opgericht worden binnen een straal van 100m

van de woning met kadasternummer 66/n eigendom van de verkopers. Een opslagplaats van 8m00 hoog en 10.000m³ grond dient te worden beschouwd als ene bedrijfsgebouw. Erfdienstbaarheden zijn een burgerrechtelijke aangelegenheid en kunnen bijgevolg niet beoordeeld worden in het kader van een stedenbouwkundige vergunning.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard, mits naleving van de gestelde voorwaarden.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing aan de verzoekende partij betekend met een op 20 juli 2010 ter post aangetekende brief. Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een op 19 augustus 2010 ter post aangetekende brief, werd conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO tijdig ingediend.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep en de bevoegdheid van de Raad

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij werpt op dat in het verzoekschrift niet uitdrukkelijk de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 juni 2010 wordt gevorderd. Bovendien zou in het dispositief van het verzoekschrift evenmin de vernietiging van de beslissing van 24 juni 2010 van de verwerende partij worden gevraagd. De tussenkomende partij licht dit als volgt toe:

“ ...

In tegenstelling tot wat het schrijven van uw Raad voor vergunningsbetwistingen vermeldt in de rand, betrof het daarbij gevoegde verzoekschrift geen “Verzoekschrift van [REDACTED], strekkende tot de schorsing en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen dd. 24.06.2010.” Deze betiteling stemt immers niet overeen met de inhoud en de vorderingen in het verzoekschrift, waarvan een afschrift werd meegestuurd.

1.1....

Immer nergens wordt in het dispositief de schorsing gevraagd van het besluit van de Bestendige Deputatie van 24.06.2010 doch wel en uitdrukkelijk p.20, wordt verzocht het verzoekschrift in vernietiging en schorsing ontvankelijk en gegrond te verklaren en concreet:

A. Terzake de gevraagde SCHORSING:

- I. *De uitvoering en aanwending van de vergunde opslagmogelijkheden vanwege de **gemeente Heist-op-den-Berg** toegestaan bij vergunning van **6.04.2010** en impliciet*

II. De afwijzing van het beroep van beroeper door de **BESTENDIGE DEPUTATIE van 6-4-2010**

Er wordt dus enkel de **schorsing** gevraagd van het besluit van het College van **Burgemeester en Schepenen van Heist-op-den-Berg dd. 6.04.2010** en van een afgewezen beroep van **de bestendige Deputatie dd.6.04.2010**.

Hoewel het dispositief van het verzoekschrift bovenaan wel **melding** maakt van het besluit van de Bestendige Deputatie te Antwerpen van 24.06.2010, en er op p.2 wordt gesteld dat het verzoekschrift sterkt tot schorsing en vernietiging daarvan, kan niet anders dan vastgesteld worden dat **een vordering** omtrent het besluit van 24.06.2010 van de Bestendige Deputatie **nergens** wordt geformuleerd, in tegendeel...

Het weerhouden van een schorsing van het besluit van 24.06.2010, zou dan ook een toekenning buiten het gevorderde betekenen hetgeen uiteraard niet kan...

1.2 Echter ook **een vernietiging** van het besluit van 24.06.2010 van de Bestendige Deputatie **wordt in het dispositief** van het verzoekschrift **niet gevorderd**.
Zie ter zake ook p.20 van het verzoekschrift.

B. terzake de gevraagde VERNIETIGINGEN

1. over te gaan tot vernietiging van :

het besluit van de Bestendige Deputatie van 6-04-2010 van de Provincie Antwerpen betekend met schrijven gedateerd maandag 19-07, en ten vroegste ontvangen op 20-07, tot gedeeltelijke afwijzing van het beroep van verzoeker en tot aanvulling van de oorspronkelijke voorwaarden teniet te doen,
en impliciet
van het samenhangende en voorafgaande besluit tot vergunning, voor opslagmogelijkheden van grond in agrarisch gebied, afgeleverd voor de heer [REDACTED],
vanwege de gemeente Heist-op-den-Berg op 6-4-2010

Het dispositief van het verzoekschrift maakt bovenaan wel melding van het besluit van de Bestendige Deputatie te Antwerpen van 24.06.2010, doch een vernietiging daarvan wordt in het dispositief **niet** gevorderd.

...
Overigens niet enkel in het dispositief van het verzoekschrift wordt geen vordering ingesteld tot schorsing of vernietiging van het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 24.06.2010, ook in het motiverend gedeelte is daaromtrent dubbelzinnigheid troef.

Het verzoekschrift dd. 19.08.2010 vermeldt op p.2:

“inzake de gevraagde schorsing: van de uitvoering en aanwending van de vergunde opslagmogelijkheden **vanwege de gemeente SCHELLE** toegestaan bij vergunning van **6.04.2010.”**

en

“inzake de gevraagde VERNIETIGING

I. De beslissingen te vernietigen:

Van **de Bestendige Deputatie van 6-4-2010** betekend met schrijven gedateerd maandag 19-7, en ten vroegste ontvangen op 20-7, tot afwijzing van het beroep van verzoeker, teniet te doen,
En impliciet

*Van de samenhangende en voorafgaande beslissing tot **vergunning voor opslagmogelijkheden van grond in agrarisch gebied, voor de heer [REDACTED], vanwege de gemeente SCHELLE afgeleverd op 6-04-2010.***

...

Aangezien mijn verzoeker daarop slechts kan tegen stellen dat hij geen kennis heeft van een besluit van de Bestendige Deputatie van 6.04.2010, noch van een vergunning van de gemeente Schelle van 6.04.2010.

..."

De verzoekende partij stelt ter zitting dat de verwijzing naar het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schelle van 6 april 2010 en naar een beslissing van de verwerende partij van 6 april 2010 materiële vergissingen betreffen, die de ontvankelijkheid van het beroep niet in het gedrang brengen.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat zowel in de aanhef als in het beschikkende gedeelte van het inleidend verzoekschrift inderdaad wordt verwezen naar een beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schelle van 6 april 2010 en naar een beslissing van de verwerende partij van 6 april 2010. Met de verzoekende partij is de Raad evenwel van oordeel dat vermelde verwijzingen aangemerkt moeten worden als materiële vergissingen en dat er geen twijfel kan bestaan omtrent het voorwerp van het beroep.

Minstens uit onderdeel 'I. Voorwerp van het beroep' van het inleidend verzoekschrift blijkt immers dat het beroep enerzijds uitdrukkelijk is gericht tegen de bestreden beslissing van 24 juni 2010 en anderzijds impliciet tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 6 april 2010. Deze vaststelling wordt ondersteund door de bij het verzoekschrift gevoegde stukken en wordt tevens zo begrepen door de verwerende partij.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

2.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging alsnog, in voorkomend geval minstens deels, onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de Raad niet bevoegd is om een uitspraak te doen over de beweerde onwettigheid van een beslissing die de verzoekende partij deels tot het voorwerp van haar beroep heeft gemaakt.

Met verwijzing naar de in punt 1 gedane vaststellingen is het beroep van de verzoekende partij zonder enige twijfel gericht tegen de beslissing 24 juni 2010 van de verwerende partij en impliciet tevens tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 6 april 2010.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO dient de Raad zich als administratief rechtscollege evenwel uit te spreken over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde

uitdrukkelijke of bestuurlijke stilzwijgende beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

Hoewel de verwarring in hoofde van de verzoekende partij begrijpbaar is, gelet op de specifieke redactie van het beschikkende gedeelte van de beslissing van 24 juni 2010, kan de beslissing van 6 april 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg evenwel niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen.

Het beroep, in zoverre het is gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 6 april 2010, is daarom onontvankelijk. Het voorwerp van het voorliggende beroep dient derhalve noodzakelijk beperkt te worden tot de beslissing van de verwerende partij van 24 juni 2010.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij aangezien zij niet kan aantonen dat de bestreden beslissing hinder of nadelen met zich meebrengt. Dit wordt als volgt toegelicht:

“ ...

Eisende partij is de aanpalende buurman van het voorwerp van de bestreden beslissing.

Zoals uw raad reeds heeft bevestigd, is dit gegeven op zich niet voldoende om aan te tonen dat er mogelijk hinder en/of nadelen voor hem ontstaan tengevolge van de bestreden beslissing.

In het verzoekschrift wordt geen verdere motivering inzake het vermelde artikel opgenomen.

Er wordt onmiddellijk verwezen naar het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat een voorwaarde tot schorsing is, maar zoals zal aangetoond worden slaagt eisende partij er evenmin in om dit hard te maken.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In

voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

Met de verwerende partij stelt de Raad vast dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen. De verzoekende partij kan dan ook niet bijgetreden worden wanneer zij kennelijk zonder meer lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat gelegen is naast of in de nabijheid van het project haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe enig belang in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in het verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel '*In rechte: schorsing*', voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar en bewoner van het naastliggende pand rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing. De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen (zichthinder, waardevermindering van de eigendom van de verzoekende partij, lawaaihinder, vermindering van de leefkwaliteit...) zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt bijgevolg over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

3.

De Raad wenst tot slot nog op te merken dat de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van 6 april 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg middels de bestreden beslissing uitdrukkelijk ontvankelijk en deels gegrond heeft bevonden. De bestreden beslissing laat echter niet toe vast te stellen welke formele en materiële gronden (met uitzondering van de tijdigheid van het beroep) de verwerende partij concreet in overweging heeft genomen om tot de ontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partij te besluiten. Uit de bestreden beslissing kan dan ook niet, minstens onvoldoende, afgeleid worden of de verwerende partij de ontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partij in het licht van de toepassing van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO en van artikel 1, §1, tweede lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, in uitvoering van artikel 4.7.25, 1° VCRO, daadwerkelijk heeft onderzocht.

Gegeven de inhoud en de draagwijdte van het door de verwerende partij uitdrukkelijk ontvankelijk bevonden administratief beroepsschrift van 6 mei 2010 tegen de beslissing van 6 april 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg enerzijds en gegeven de inhoud en de draagwijdte van het thans bij de Raad voorliggende verzoekschrift van 19 augustus 2010 tegen de bestreden beslissing anderzijds, is de Raad van oordeel dat de verwerende partij het belang van de verzoekende partij bij het voorliggende beroep bij de Raad, en bijgevolg dit aspect van de ontvankelijkheid ervan, niet met goed gevolg kan betwisten zonder de wettigheid van haar eigen beslissing ter discussie te stellen.

Door het administratief beroep van de verzoekende partij uitdrukkelijk ontvankelijk te verklaren, heeft de verwerende partij de verzoekende partij bovendien minstens een procedureel belang verschaft bij het voorliggende beroep.

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie kan niet worden aangenomen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

De tussenkomende partij roept de onontvankelijkheid van het voorliggende verzoekschrift in omdat de verzoekende partij, in strijd met artikel 4.8.16, §5 VCRO, geen afschrift van het verzoekschrift per beveiligde zending aan de begunstigde van de bestreden beslissing, in casu de tussenkomende partij, zou hebben gestuurd. Ook de verwerende partij stelt geen afschrift van het verzoekschrift te hebben ontvangen.

De Raad is evenwel van oordeel dat de schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO op zich niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering. De bedoelde kennisgeving geschiedt louter ter informatie en creëert derhalve, in tegenstelling tot de betekening conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO, geen rechtsgevolgen in hoofde van de verwerende partij en eventuele belanghebbenden, zoals de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

II.1 Ernstig nadeel:

- Los van de nadelen van geldelijke aard voor beroeper ingevolge de minderwaarde van zijn eigendom, ondergaat hij een vermindering van zijn leefkwaliteit nu zand en grondbergen tot 8m hoog mogen worden aangelegd tot op een 8m van de perceelsgrens; Beroepers perceel paalt onderdaad aan het betrokken vergunde perceel;

De stoornis van openheid van het landschap, het uitzicht is enorm. (zie foto's)

- Dit gebeurt met groot materiëel op alle mogelijke dagen en uren. Het bedrijf beschikt over een arsenaal aan kranen en vrachtwagen en andere grondbewerkingsmachines, die voor het overige niets met agrarische of para-agrarische activiteiten te maken hebben. [REDACTED] en de heer [REDACTED] voeren in werkelijkheid algemene graafwerken en afbraakwerken met deze machines.

De stoornis van de rust ter plaatse is systematisch.

- Het gaat om realisatie van een volume van 9900 m³, wat een volume is dat men zich kan voorstellen als 8m hoog, 10 m breed en 100 tot 120 m lang, of visueel voorgesteld een straat van 20 tot 24 aaneen gebouwde woningen, 5m breed met g.v.l. en 2 verdiepingen;

Als minwaarde en vermindering van de leefkwaliteit kan dat tellen voor verzoeker die zich vestigde in een woning die was opgetrokken lang voor de wetgeving stedenbouw van kracht was en die nu in landbouwzone ligt, wat een garantie moest zijn voor ruimte en openheid zo meende beroeper.

...

De hoeveelheid en de plaats zijn ronduit afschuwelijk voor het zicht van de omgeving en zeker voor de naaste burens die zich steeds tegen deze stockage hebben verzet en waarmee nu geen rekening wordt gehouden.

Daarbij komt dat de plaats begint op 25m van de voordeur van de woning van dhr. [REDACTED] en dat het mengen, op- en afladen van deze grond gepaard gaat met veel lawaai en trillingen van graafkranen en vrachtwagens zodat leven in een landbouwzone gelijk staat aan leven in een industriezone.

...

Het staat vast dat [REDACTED] zich aan een veelvoud van overtredingen op deze reglementeringen heeft schuldig gemaakt. Onder meer werd een bevel tot stilleggen van de grondwerker activiteiten uitgevaardigd, hetwelk volkomen genegeerd werd.

Sterker nog, [REDACTED] werd zelfs geverbaliseerd wegens zijn weigering een inspectie door de politiediensten op zijn gronden toe te laten.

...

Door toedoen van de onwettig verleende Derhalve is nu een inrichting voor grond opslag vergund in strijd met de erfdienstbaarheid van non-aedificandi waardoor te vergunnen constructies verboden zijn.

(zie Akte van aankoop [REDACTED] en vonnis Vrederechter dd. 07.05.2009)

...

Op 23.08.2008 heeft de [REDACTED] een aanvraag strekkende tot het verkrijgen van een overslagplaats van opvulgrond en teelaarde ingediend voor het hetzelfde perceel.

Deze aanvraag werd na onderzoek geweigerd bij beslissing dd. 2 december 2008 van College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Heist.

De weigering van de aanvraag werd grotendeels gemotiveerd door het feit dat de activiteiten van de aanvrager niet als volledig agrarisch werd beschouwd.

Bovendien was er Gemeente niet bereid om een bedrijf te laten uitbreiden dat al een deel gebouwen wederrechtelijk had opgericht.

Tot slot was de impact van de gevraagde opslag van grond op het landschap te groot.

Tegen deze weigeringsbeslissing werd geen hoger beroep aangetekend door tegenopartij en toch regulariseert men nu. Hieruit mag blijken dat de inbreuken en onwettigheden van de vergunningaanvrager bijna niet te herstellen zijn, en de moeilijkheid om de huidige situatie terug te draaien.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Eisende partij maakt vooreerst melding van nadelen van geldelijke aard. Verwerende partij benadrukt dat een louter financieel nadeel door de Raad van State niet

aangenomen wordt als MTHEN. Dit wordt tevens bevestigd door de rechtspraak van uw Raad:...

Vervolgens meent eisende partij dat de vergunning voor hem een vermindering van leefkwaliteit en uitzicht betekent nu grondbergen van 8m hoog mogen worden aangelegd tot op 8m van de perceelsgrens...

Eisende partij toont niet concreet aan hoe deze grondbergen voor hem de leefkwaliteit verminderen.

Zoals uit het afgestempelde plan blijkt, zijn er voldoende garantie ten aanzien van de omgeving (stuk10B). De woning van eisende partij bevindt zich langs de linker perceelsgrens van de aanvraag en is zeer diep achteraan het perceel ingeplant (stuk 10B + 13). Er wordt een groenscherm van 5m breed voorzien zodat er dan ook geen zichthinder zal zijn...

Er wordt ook nog gesteld de rust zal worden verstoord met groot materieel, omdat het bedrijf beschikt over een arsenaal aan kranen en vrachtwagens en andere grondbewerkingsmachines. Ook dit is een loutere "bewering" zonder dat concreet gemaakt wordt hoe deze de rust zouden verstoren.

Bovendien blijkt uit de historiek van het bedrijf dat de para-agrarische activiteiten van de aanvrager vergund zijn, zodat de "hinder" die hieruit volgt niet meer kan worden ingeroepen...

In de rechtspraak wordt gesteld dat:

Wanneer het nadeel te wijten is aan andere beslissingen (zie in casu de reeds afgeleverde vergunning voor het bedrijf van de aanvrager) dan is aan de voorwaarde van het MTHEN niet voldaan. Het nadeel dat terug te leiden is tot eerder genomen beslissingen kan niet in aanmerking worden genomen.

Eisende partij toont niet aan, zelfs al zou hij mogelijk een persoonlijk nadeel ondervinden, dat dit nadeel "ernstig" en "moeilijk te herstellen" is...

In casu gaat het om een vergunning voor het stapelen van opvulgrond en teelaarde op een terrein dat op dit ogenblik braak ligt en waarvoor geen bijkomende werken/handelingen moeten uitgevoerd/gesteld worden. Uit de aard van de vergunning blijkt al dat een eventueel nadeel genoegzaam herstelt is wanneer de aarde, na eventuele vernietiging, wordt verwijderd.

Door eisende partij wordt beweerd dat de nadelen moeilijk te herstellen zijn omdat de aanvrager systematisch bedrog zou plegen en zou misleiden, wat moeilijk vaststelbaar zou zijn. Ook dit is geen argument dat de ernst van enig nadeel zou bevestigen...

Eisende partij geeft nog aan dat de aanvrager in het verleden geen respect heeft opgebracht voor stedenbouwreglementeringen en verwijst hiervoor naar processen-verbaal die opgesteld werden.

Dit is evenwel geen elementen die het MTHEN aantoont en deze staan los van de huidige aanvraag... Indien zou blijken dat de aanvrager de voorwaarden van de vergunning niet naleeft, dient hiervan proces verbaal opgesteld te worden en zal hij strafrechtelijk vervolgd kunnen worden.

Hetzelfde kan gesteld worden ten aanzien van de beweerde erfdienstbaarheid die zou opgenomen zijn in een notariële akte. Dit kan niet worden ingeroepen als een MTHEN. Indien eisende partij van mening is dat de aanvrager gehouden is deze overeenkomst na te leven, zal hij zich tot de burgerlijke rechtbanken moeten wenden.

...”

De tussenkomenende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“... ”

Zelfs de voorwaarden voor een eventuele schorsing zijn in deze niet voorhanden.

De vergunning zoals aan verweerder afgeleverd kadert binnen de para-agrarische activiteiten die op de bedrijvigheid aan de █████ vergund te worden uitgeoefend.

Het is de genaamde █████ welke verkoos te gaan wonen in agrarisch gebied, en overigens zijn eigendom aankocht na mijn verzoeker, en van vestiging van de bedrijvigheid aldaar van mijn verzoeker.

Genaamde █████ poneert in zijn feitelijk uiteenzetting dat de grondpartijen reeds aanwezig zijn vanaf 2005, hoe hij dan een bijkomend of ernstig nadeel zou hebben door het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 24.06.2010, valt dan ook niet ernstig vol te houden...

Overigens ook anno 2005 is er ter plaatse “op klacht” van de genaamde █████ een volledige controle geweest op het bedrijf van verzoeker, en is er doorgedreven inspectie geweest van de aanwezige aarde ter plaatse...

De voorgehouden feitelikheden die volgens genaamde █████ zelf ongewijzigd zijn sedert 2005, zijn door de verbalisanten ter plaatse opgetekend, en sluiten volledig aan bij de effectieve agrarische activiteiten aldaar...

Indien beroeper █████ –zoals hij ten onrechte stelt- vreest voor de afwending en misbruik van de vergunning, dan niet hij daartoe andere wegen te bewandelen dan een schorsing te vorderen...

Er is geen vermindering van de leefkwaliteit, in tegendeel. Er is geen (ernstig) nadeel.

De impact van de grondopslag op het landschap, is allesbehalve zoals genaamde █████ dit tracht voor te stellen. Ter plaatse is een groenscherm aangeplant, en staat een rij bomen van 15 meter hoog.

De grondopslag is nagenoeg niet op te merken, van buiten de terreinen van mijn verzoeker.

Aan de ene zijde zijn deze afgeschermd door het nieuwe aangelegde (laag)groenscherm en de aanwezige rij bomen (eiken), aan de andere zijde door de bedrijfsgebouwen van conculant, dewelke ter plaatse werden vergund.

Er is geen (ernstig) nadeel

Mijn verzoeker houdt zich, en dient zich ook te houden aan de grenzen van zijn vergunning. Een schorsing kan niet verantwoord worden door een risico of afwending.

Genaamde █████ roept ter zake een (betwist) privaatrechtelijk argument, inzake een zone nonaedificandi in, in welke los staat van de gronden op basis waarvan de vergunning is verleend. Deze privaatrechtelijke discussie, welke overigens nog steeds hangende is, kan en mag niet spelen bij de stedenbouwkundige beoordelingen die het voorwerp uitmaken bij het afleveren van een vergunning...

Er worden door genaamde █████ geen (valabele) argumenten aangehaald welke ook maar enigszins kunnen duiden op een moeilijk te herstellen nadeel...

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*

2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die een verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

Met de bestreden beslissing van 24 juni 2010 wordt aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een overslagplaats voor opvulgrond en teelaarde met een maximale opslagcapaciteit van 9.900m³. Als bijkomende voorwaarde heeft de verwerende partij gesteld dat de ruimte voor de opslag van teelaarde en aanvulgrond in geen geval gebruikt mag worden voor de opslag van steenpuin en dergelijke afkomstig van grondwerken, niet verbonden aan para-agrarische activiteiten.

Uit het proces-verbaal van 16 juni 2005 en het proces-verbaal tot stillegging van de werken van 8 december 2009 blijkt dat de tussenkomende partij reeds sinds 2005 naast zijn loods aarde opslaat in bergen tot 6 meter hoog en dat omvang van de opslag sinds de eerste vaststellingen in 2005 nog is toegenomen.

Hoewel één en ander niet met zoveel woorden blijkt uit de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing in feite een regularisatievergunning is, minstens dat de verleende stedenbouwkundige vergunning op het ogenblik van het inleiden van het verzoekschrift eigenlijk reeds was uitgevoerd. De verzoekende partij betwist dit in wezen niet. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken, in het bijzonder de bijgevoegde foto's, blijken voorgaande vaststelling bovendien veeleer te bevestigen.

In zoverre een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing er in essentie op gericht is het door de verzoekende partij ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel te voorkomen, dient de Raad noodzakelijk vast te stellen dat de voorliggende vordering tot schorsing van bij aanvang doelloos was en de ingeroepen nadelen, nog los van de eventuele ernst en het gebeurlijk moeilijk te herstellen karakter ervan, niet kon voorkomen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing, in zoverre ze is gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 6 april 2010, wordt onontvankelijk verklaard.
2. De vordering tot schorsing, in zoverre ze is gericht tegen de beslissing van de verwerende partij van 24 juni 2010, wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 september 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER